

میزگرد بررسی طرح کنفرانس صلح مسکو

۱ قوس ۱۳۹۷

 www.aiss.af

 @AISS_Afg

 @AISSAfghanistan

AISS-R-012-2018

میزگرد

«بررسی طرح کنفرانس صلح اخیر مسکو»

انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان

جنگ و بحران افغانستان بازی گران زیادی را به خود جذب کرده است و موضوع صلح و ختم جنگ نیز توجه یک تعداد از میانجی گران داخلی و خارجی را به خود جلب کرده و حتی برخی از کشورها در این عرصه قدم پیش گذاشته اند، اگر قدمی خارجی بدون مشوره دولت افغانستان برداشته شود، بدون شک منجر به مشکلاتی می گردد، روسیه از مدتی بدینسو علاقه مند شده است تا در ختم جنگ افغانستان قدمی بردارد، بعد از سعی و تلاش زیاد به تاریخ ۱۸ عقرب ۱۳۹۷ کنفرانس بین المللی را زیر نام «طرح کنفرانس صلح مسکو» برگزار کرد که در این کنفرانس هیئتی از شورای عالی صلح افغانستان، هیئتی از دفتر سیاسی طالبان در قطر و نمایندگان برخی از کشورهای منطقه شرکت کردند، این کنفرانس از سوی برخی از کارشناسان مورد انتقاد قرار گرفت، انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان جهت بررسی این کنفرانس، میزگردی را روز پنجشنبه اول قوس ۱۳۹۷، با حضور سیاستمداران، دیپلمات‌های خارجی، فرهنگیان، فعالین جامعه‌ی مدنی و اصحاب رسانه برگزار کرد. در این میزگرد کارشناسانی از افغانستان و جمهوری فدراتیف روسیه پیرامون طرح کنفرانس مسکو، صلح افغانستان و نقش کشورهای همسایه در این روند سخنرانی کردند.

در آغاز این میزگرد، خانم شهرزاد اکبرگفت نشست اخیری که در مسکو پیرامون صلح افغانستان برگزار شد، منجر به بحث‌های زیادی در داخل و خارج افغانستان گردید، ادعای مسکو این بود که آنها از اوضاع امنیتی افغانستان نگران‌اند (مشخصا در مورد داعش) و می‌خواهند در تسهیل گفتگوهای صلح سهم بگیرند. مسکو تمایل دارد تا اجماع و همسویی منطقوی ایجاد کند و نقشی مهم را در روند صلح و گفتگوی مستقیم با طرفین صلح بازی کند. اما آنچه که از طرف صاحب‌نظران مطرح شده این است که روسیه از به حاشیه‌ماندن در روند صلح افغانستان نگران است. برخی‌ها این کنفرانس را فرصتی برای قدرت‌نمایی روسیه مطرح کرده‌اند. بالخصوص که بازی گران منطقوی مانند چین و پاکستان نیز در این نشست شرکت کردند. همچنین برخی دیگر این کنفرانس را فرصتی می‌دانند

برای طالبان تا موضع خود را منحیث قدرتی مشروع تحکیم کنند و پیام شان را در مورد گفتگو با آمریکا در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی بیان کنند. در ادامه خانم اکبر از اولین سخنران این میزگرد خواست تا سخنان و نظریات خود را در مورد نشست مسکو بیان کند.

سخنران اول: آقای دکتر نیکولای پلاتینکوف رئیس مرکز معلومات علمی و تحلیلی واقع در مسکو - روسیه (از طریق اسکایپ)

دکتر نیکولای پلاتینکوف در ابتدا از انسیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان بخاطر برگزاری این میزگرد سپاس‌گزاری کرد، و خواهان همکاری و گفتگوی بیشتر بین نهادهای علمی تحقیقاتی روسیه و نهادهای افغانستان گردید، سپس پیرامون طرح صلح مسکو گفت: روسیه نسبت به قضایای افغانستان نگرانی‌های دارد و قضایای افغانستان را به طور جدی پیگیری می‌کند. ایشان خاطر نشان کرد: نمی‌توان قضایای افغانستان را از طریق جنگ حل کرد، و در برگزاری کنفرانس مسکو چند مورد را یاد آوری کرد، مورد اول اینکه کنفرانس مسکو فرصتی بود که طالبان برای اولین بار در مقابل دیگران ظاهر گشته و گفته‌های شان را بیان دارند، در حالیکه در گفتگوهای که قبلاً توسط ایالات متحده آمریکا با طالبان صورت گرفته است، کسی چیزی نمی‌داند.

دومین مورد در طرح مسکو: این اولین بار بود که در این چنین کنفرانسی نمایندگان از اقوام مختلف افغانستان حضور داشتند و این موضوع در ترکیب هیئت شورای عالی صلح به خوبی آشکار بود و نمایانگر وحدت مردم افغانستان بود.

سومین مورد اینکه وزارت خارجه‌ی روسیه ابتکار این عمل را به دست داشت و به یازده کشور دعوتنامه فرستاده بود که متأسفانه از آمریکا فقط یک دیپلومات منحیث ناظر اشتراک کرده بود نه منحیث کسی که در انجام گفتگوهای صلح کمک کند.

دکتر نیکولای یادآوری کرد که اختلافات موجود بین روسیه و آمریکا بر روند صلح افغانستان تأثیرات منفی دارند. ایشان در مورد دست‌آوردهای این کنفرانس گفت در این کنفرانس کار مهمی صورت نگرفته است، اما نقطه‌ی آغازینی بود که امیدوار است ادامه پیدا کند. در مورد موقف روسیه نسبت به قضایای افغانستان یادآوری کرد که روسیه خواهان این است که صلح بین‌افغانی باشد و گفت که روسیه خواهان نقش مثبت کشورهای منطقه است. دکتر پلاتینکوف در پایان سخنرانی خود گفت که افغانستان از لحاظ منابع، کشور غنی است و نیازی به کمک دیگران ندارد، به شرط اینکه در افغانستان صلح باشد و سخنرانی خود را با خواست گفتگو و همکاری در جهت دسترسی به صلح در افغانستان پایان داد و گفت: باید از تجربه‌ی دیگران درس آموخت و این را دانست که هیچ موضوعی غیرقابل حل نیست و همه‌ی موضوعات با گفتگو حل می‌گردند.

عکس ۱: آقای دکتر نیکولای پلاتینکوف رئیس مرکز معلومات علمی و تحلیلی واقع در مسکو- روسیه (از طریق اسکایپ)

سخنران دوم: عطاء الرحمن سلیم معاون شورای عالی صلح افغانستان و یک تن از اشتراک کنندگان در کنفرانس مسکو

ایشان در ابتدای سخنرانی از برگزاری این میزگرد، از انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان سپاس‌گزاری کرد، سپس در مورد فعالیت‌های اخیر شورای عالی صلح سخن زد و گفت: از یک سال بدینسو شورای عالی صلح بخاطر آوردن اجماع ملی و بین‌المللی پیرامون آوردن صلح سعی و تلاش زیاد کرده است.

عکس ۲: سخنرانی عطاء الرحمن سلیم، معاون شورای عالی صلح افغانستان و یک تن از اشتراک کنندگان کنفرانس طرح صلح مسکو

نمونه‌ی از نتیجه تلاش‌های شورای عالی صلح در بُعد داخلی را چنین برشمرد: نتیجه‌ی این سعی و تلاش برگزاری اجتماع ۳۰۰۰ عالم افغانستان، در شهر کابل بود و این علما فتوای را مبنی بر تحریم جنگ در افغانستان دادند. در سطح بین‌المللی کنفرانس اندونیزیا که بین علمای افغانستان، پاکستان و اندونیزیا برگزار گردید که در آن کنفرانس از جانب علمای اندونیزیا و مقامات رسمی آن آمدن صلح در افغانستان کردند. در مورد کنفرانسی که در شهر مکه برگزار گردید، گفت: علمای حاضر در کنفرانس مکه، جنگ افغانستان را نامشروع دانسته و مخالفین و جنگویان در افغانستان را باغی و سرکش دانستند و این موضوع در خطبه‌ی روز جمعه در حرم مکی اعلان گردید که این خود یکی از بزرگترین دست‌آوردهای شورای عالی صلح است. آقای سلیم همچنان در مورد فعالیت‌های خارجی پیرامون صلح افغانستان یادآوری کرد که ۲۰ روز قبل (قبل از برگزاری میزگرد در مورد طرح مسکو) بخاطر گفتگو با علمای پاکستان به پاکستان سفر کرده است، زیرا که علمای پاکستان فتوای را مبنی بر تحریم جنگ طالبان در پاکستان صادر کرده‌بودند، شورای عالی صلح افغانستان نیز توقع داشته است تا چنین فتوای در مورد جنگ افغانستان از طرف علمای پاکستان صادر گردد. زمانیکه با علمای پاکستان در مورد صلح افغانستان و صدور چنین فتوا در مورد افغانستان صحبت کردیم، علمای پاکستانی اظهار داشتند که اوضاع افغانستان با پاکستان متفاوت است و نمی‌توانند که چنین فتوای را صادر کنند، اما به گفته‌ی آقای سلیم از آنجائیکه شورای عالی صلح افغانستان غیرحکومتی بوده و نمایندگی از مردم افغانستان بخاطر صلح می‌کند، ایشان و هیئت همراه، نقش اعضای شورای عالی صلح را به علمای پاکستان توضیح دادند و یادآوری کردند که اعضای شورای عالی صلح نماینده حکومت نبوده، بلکه از مردم افغانستان نمایندگی می‌کنند، به پاکستان نیز بخاطر صلح سفر کردند و در افغانستان هیچ نوع

مخالفتی بخاطر صلح وجود ندارد. علمای پاکستان از جمله مولوی سمیع الحق قول دادند تا در مورد قضیه‌ی صلح در افغانستان سعی و تلاش کنند. یک تن از اعضای شورای علمای پاکستان یادآوری کرده بود: هر زمانی که آنها با افغان‌ها در مورد صلح افغانستان صحبت می‌کنند، از طرف طالبان زیر فشار قرار می‌گیرند، این سفرشان به پاکستان نتیجه‌ی دربر نداشته است زیرا که چند روز بعد از برگشت شان از پاکستان، مولوی سمیع الحق به شکل مرموزی به قتل رسید، سپس سفر دیگری به جمهوری اسلامی ایران داشته است که این سفر نیز دست‌آورد ملموس و آنی نداشته است.

سپس سخنان خود را پیرامون اصل موضوع برنامه بیان کرد و گفت: از طرف شورای عالی صلح، هیئتی به کنفرانس مسکو رفته بود، در جلسه‌ی ابتدائی کنفرانس وزیر خارجه‌ی روسیه سخنرانی کرد، سپس بعد از وقفه‌ای اصل برنامه شروع شد، هیئت شورای عالی صلح در کنفرانس بیانیه‌ی ایراد کرد و در آن بیانیه گفت که افغانستان خواهان صلح است و هیچ پیش‌شرطی هم برای صلح در آن بیانیه مطرح نکرد و آمادگی خود را بخاطر هر نوع همکاری با مخالفین جهت آوردن صلح در افغانستان بیان داشت. این اولین بار است که از آدرس شورای عالی صلح، هیئتی رسمی با طالبان در یک جلسه اشتراک می‌کنند، اگرچه قبلاً نشست‌های تک‌نفره بین نمایندگان شورای عالی صلح و فعالین در عرصه‌ی صلح افغانستان و نمایندگان طالبان در قطر و مکان‌های دیگر صورت گرفته بود. بعد از بیانیه‌ی شورای عالی صلح افغانستان در کنفرانس مسکو، نمایندگان طالبان بیانیه‌ی شان را ایراد کردند، ایشان گفت: بیانیه‌ی که طالبان در این کنفرانس ایراد کردند شامل سه بخش بود:

اول: کمپاین به نفع خودشان و ابراز این موضوع که هدف حرکت طالبان و مخالفت شان با اوضاع افغانستان این است که افغانستان در زیر استعمار است و آنها بخاطر آزادسازی افغانستان مبارزه می‌کنند.

دوم، آنچه را که در بخش دوم سخنرانی خود بیان کردند، سخن طالبان نبود، بلکه خواسته و سخن برخی از کشورهای دیگر بود که از طرف طالبان ایراد گردید، طالبان یادآوری کردند که وجود قوت‌های خارجی در افغانستان باعث نگرانی برخی از کشورهای همسایه‌ی افغانستان است و لازم است تا در این مورد توجه شود و همسایگان افغانستان از اوضاع افغانستان نگرانی نداشته باشند.

سوم: خواهان ایجاد آدرس مشخصی برای گفتگوهای صلح شدند، همچنین در مورد آزادسازی اسرای طالبان، شکل نظام سیاسی پس‌اصلاح و نقش زنان در آن نظام سخن گفتند. آقای سلیم یادآوری کرد: آنچه را که طالبان در قسمت سوم سخنرانی خود بیان کردند جالب بوده است، اما جای بیان کردن آن در چنین کنفرانس نبوده است، بهتر است که چنین مواردی بعد از شروع گفتگوهای صلح و توقف جنگ از طرف طالبان و بر سر میز مذاکره مطرح گردد نه در مقابل رسانه‌ها و به جمع عمومی، در صورتیکه موافقتی بر سر میز مذاکره صورت نگرفت، طالبان می‌توانند که به سلاح خود دست برده و دوباره جنگ کنند.

آقای سلیم موقف کشورهای اشتراک کننده در این کنفرانس را نرم یاد کرده و یادآوری کرد که معاون وزیر خارجه‌ی روسیه در جمع‌بندی آخر کنفرانس گفته است: باید از جنگ دست کشید و گفتگو را درپیش گرفت. آقای سلیم سخنانش را به شکل کلی در مورد این کنفرانس چنین بیان داشت: این کنفرانس به شکل کل خوب بوده است و از روسیه بخاطر برگزاری این کنفرانس سپاس‌گزای کرد. آقای سلیم یادآوری کرد که: در این کنفرانس نماینده‌ی سفارت ایالات متحده‌ی آمریکا سعی و تلاش زیادی کرد تا این جلسه مثمرتر گردد و بین نمایندگان شورای عالی صلح و طالبان گفتگوی دوجانبه و غیر رسمی صورت گیرد، اگرچه گفتگوهای تک‌نفری سرمیز غذا خوری یا در زمان وقفه‌های کنفرانس صورت انجام شده بود، اما از آنجائی که هیئت قطر که به نمایندگی طالبان در کنفرانس اشتراک کرده بودند، در جریان خیلی از مسایلی که در افغانستان صورت می‌گیرد قرار نداشتند و عمداً از جانب مسؤولین بلندرتبه‌ی طالبان به دور نگهداشته می‌شوند، و اغلب نمایندگان که در گفتگوها حاضر می‌شوند فقط از روی ورقه‌ی که به آنها داده می‌شود سخن می‌گویند، نماینده‌ی سفارت ایالات متحده‌ی آمریکا موفق نگردید تا گفتگوی دوجانبه بین نمایندگان شورای عالی صلح و طالبان برگذار کند.

آقای عطاءالرحمن سلیم پیرامون کنفرانس مسکو انتقاداتی نیز داشت و در این مورد گفت: روسیه می‌توانست که از این نشست استفاده بیشتر کند و فقط به برنامه‌ی کنفرانس اکتفا نمی‌کرد، روس‌ها با هیئت شورای عالی صلح و نمایندگان طالبان برخورد یکسان نداشتند، رسانه‌ها را در خدمت طالبان قرار دادند تا آنچه را که طالبان می‌خواهند در رسانه‌ها بیان دارند، اگرچه از نظر قوانین روسیه طالبان گروهی تروریست شمرده می‌شوند و حق ظهور به چنین کنفرانسی در روسیه را نداشتند و حضورشان در کنفرانس غیرقانونی شمرده می‌شود و حتی در گزارش‌های که به هیئت شورای عالی صلح رسیده بود، برخی از رسانه‌ها به اتاق خواب نمایندگان طالبان برده شدند تا آنچه را که طالبان می‌خواهند بیان کنند، معاون وزیر خارجه‌ی روسیه در آخر برنامه از اشتراک کنندگان خواسته بود تا به دور دوم این کنفرانس اشتراک کنند، اگرچه تاریخ آن مشخص نیست، اما آقای سلیم اشتراک در دور دوم این کنفرانس را مناسب نمی‌داند.

آقای سلیم در آخر سخنرانی خود یادآور شد که نباید در روند صلح عجله‌ی صورت گیرد، مبدا که منافع علیای کشور نادیده گرفته شود، ایشان گفت که این موضوع را با آقای خلیل‌زاد نماینده‌ی ویژه‌ی آمریکا در امور صلح افغانستان و شخص گفتگوکننده با طالبان، درمیان گذاشته است.

سخنران سوم: آقای خلیل رومان، نویسنده و تحلیل‌گر مسایل سیاسی و معاون دفتر رئیس‌جمهور پیشین افغانستان

خلیل رومان پیرامون روابط افغانستان و روسیه سخنرانی کرد و گفت: از گذشته تا به حال همسایه‌های افغانستان با افغانستان دوتوع رابطه داشتند، یکی رابطه‌ی رسمی که در بین دو دولت بوده است و در مناسبات بین‌المللی

مشاهده می‌شود، دیگری با گروه‌های داخلی افغانستان *Non State Actors* که معمولاً این رابطه تخریب‌کننده بوده است، به عنوان مثال گفت: اتحاد جماهیر شوروی سابق با جریان‌های کمونیستی ارتباط داشته است که

عکس ۳: سخنرانی آقای خلیل رومان، نویسنده و تحلیل‌گر مسایل سیاسی و معاون دفتر رئیس‌جمهور پیشین افغانستان

پیامدهای خوبی در افغانستان نداشته است، یا پاکستان که به مخالفین افغانستان پایگاه داده است و یا ایران که هنوز هم پایگاه‌های طالبان در آن کشور وجود دارد. آقای رومان گفت: روسیه از مخالفین حکومت افغانستان حمایت معنوی داشته است، حتی گفته می‌شود که اسلحه‌ی طالبان از طریق ایران و روسیه تامین می‌شود که البته هنوز سندی که این موضوع را ثابت کند، به دسترس دولت افغانستان نیست.

آقای رومان ائتلافی که حالا چین، روسیه و ایران بخاطر صلح افغانستان ایجاد کرده‌اند را بیشتر نشانه‌ی از اختلافات بین قدرتهای جهانی دانست و یادآور شد که اغلب اوقات در مناسباتی که مسایل منطقه‌ای به روسیه نفعی ندارد، روسیه به آن دخالتی نمی‌کند و بی‌طرف است، اما در برخی از مناسبات روسیه دخالت کرده است و دخالت در روند صلح افغانستان باعث گردیده که در روند صلح افغانستان دو قطب ایجاد شود. اما اینکه عکس‌العمل دولت افغانستان در مقابل فعالیت‌های که کشورهای همسایه انجام می‌دهند چی بوده است؟ گفت: تا به حال واکنشی از طرف افغانستان وجود نداشته است و چند علت می‌تواند داشته باشد؛ یا از جانب دولت افغانستان بر ارتباط بین کشورهای همسایه و نهادهای داخلی افغانستان ارزش داده نشده است، یا اهمیت آن درک نشده است و یا اینکه در این مورد چیزی دولت افغانستان نمی‌دانسته است، بدین خاطر عکس‌العمل جدی در قبال این مسایل داده نشده است، نه در مداخله‌ی ایران با فرقه‌های (مذهبی یا غیرمذهبی) افغانستان، چی در مداخله پاکستان با گروه‌های

سیاسی (یا غیرسیاسی) در افغانستان و یا در گذشته از مداخله‌ی اتحاد جماهیر شوروی در افغانستان، موضع‌گیری رسمی افغانستان به نزد ما و دیگران مورد سوال است، تا زمانیکه جامعه‌ی جهانی خصوصاً ایالات متحده آمریکا در این مورد اقدام نکند، افغانستان اقدامی نمی‌کند که این خود مشکل بزرگ است.

اما آنچه که از گفتگوی مسکو بر می‌آید، طالبان جدا شده از گروهی که هیئت خود را به مسکو فرستاده بودند چه نظری دارند؟ آنها چنین گفته‌اند: در رهبری این طالبان، جوانانی که آموزش دیده باشند برجسته می‌شوند، رهبران عنعنوی و کلاسیک کنار گذاشته می‌شوند، و این رهبران جوانان باید دارای سه خصوصیت باشند:

۱. مخالف مذاکرات صلح باشند،

۲. آموزش‌ها را دیده باشند؛ از لحاظ ایدئولوژیک با روسیه مشکل نداشته باشند.

۳. در ائتلاف صورت گرفته باقی بمانند.

این طالبان بر این نظر اند که به زودی بین طالبان کشمکش‌ی ایجاد می‌شود و نیروهای که قرار است بر سر قدرت بیایند با نیروهای پیشین بر سر قدرت نزاع خواهند کرد. آقای رومان در سخنرانی خوی نیز نظر دیمیتلی سپیان سیاست‌مدار روسی و عضو پارلمان روسیه، که پیرامون فعالیت‌های اخیر روسیه در مورد افغانستان ایراد کرده بود را به خوانش گرفت، آقای دیمیتلی در مقاله‌ی خود گفته بود که روسیه می‌خواهد باری دیگر در امور افغانستان دخالت کند، و مانند سال‌های دهه هشتاد روند اشغال را آغاز کند، آقای دیمیتلی روسیه را متهم می‌کند که می‌خواهد تصویر دهه هشتاد روسیه را در جهان تازه کند، روسیه طالبانی را در نشست مسکو دعوت کرده بود که می‌خواهند با آمریکا تا آخرین نفس بجنگند، با در نظر داشت این اوضاع، اگر پوتین در امور افغانستان دخالت کند، این فاجعه‌ی دیگری به روسیه خواهد بود.

اما نظر خودش منحنی افغان در مورد عمل کرده‌های روسیه چنین بیان داشت: اگر قرار است که روسیه طالبان را زیر کنترل بگیرد، طالبان را در شمال افغانستان جابجا سازد و شمال افغانستان را بواسطه‌ی طالبان از داعش محروم سازد، این عمل روسیه اشتباه است، اشتباه جبران ناپذیری خواهد بود، هم به روسیه و هم به افغانستان، زیرا که نمی‌توان مار را در آستین خود جای داد. اگر کشورهای منطقه از اوضاع افغانستان نگرانی دارند، بیایند در سطح مناسبات دولت با دولت بنشینند و مشکل را حل کنند، اگر هر کسی با گروه و فرقه‌ی و یا با حرکت و تنظیمی به توافق برسد و بر موضوع افغانستان صحبت کند، فکر می‌کنم که مشکل افغانستان به جایش باقی می‌ماند. اگر خطری از ناحیه‌ی سیاست و مناسبت‌های جامعه‌ی جهانی و ایالات متحده آمریکا متوجه منطقه‌ی ما است، ما باید (روسیه، ایران، چین و...) عوامل این خطر را بسنجیم و به نفع آن مشترکاً تصمیم بگیریم که اجماع منطقی است، اجماع منطقی این نیست که ما در آغاز گفتگوهای صلح از جانب آمریکا قرار داریم، صلح موازی و حرکت موازی دیگری را بوجود بیاوریم، به طالبان فرصت دهیم تا از سکوه‌های بین‌المللی به نیروهای خود ورchie بدهند و علیه افغانستان و دوستان افغانستان صحبت کنند. اگر دولت افغانستان قادر نشود با واقع‌بینی درست، با تحلیل علمی، گرایش‌های

را که در اطراف افغانستان ایجاد می‌شود مطالعه کند، با این کشورها هماهنگی نداشته باشد و به این حرکت‌ها مسیر ندهد، ما در راه بی‌برگشتی خواهیم رسید که برای افغانستان و کشورهای منطقه خالی از چالش نخواهد بود.

پرسش و پاسخ

در جلسه‌ی پرسش و پاسخ برخی از اشتراک‌کنندگان دیدگاه‌های شان را بیان داشتند. نخست حبیب‌الله فوزی نگرانی خود را از تجربه‌ی تاریخی دخالت خارجی‌ها در افغانستان بیان داشت و تقاضا کرد که اگر روسیه به امور صلح افغانستان دخالت می‌کند، این دخالت جهت بهبود اوضاع باشد نه بخاطر رقابت بین‌المللی که روسیه با دیگران دارد، باشد.

دوم آقای عبدالصیر عظیمی صحبت کرد و از فرصتی که روسیه ایجاد کرده بود بخاطر ظهور طالبان در این کنفرانس اظهار خرسندی کرد، گفت: ادعای روس‌ها این است که آنها بخاطر جلوگیری از داعش با طالبان ارتباط دارد، اما این حادثه اتفاق نیفتد که روس‌ها و پاکستانی یک تعداد طالبان را حمایت کنند و آمریکا و عرب‌ها تعدادی دیگر را حمایت کنند.

سوم [معاون سفارت روسیه آقای البرت خوریف در این میزگرد صحبت کرد و همچنان در جلسه‌ی پرسش و پاسخ نیز سهم گرفت و نظریات خویش را پیرامون انتقاداتی که بر روند صلح مسکو مطرح گردیده بود بیان کرد، آقای البرت گفت: روسیه به حکومت افغانستان احترام دارد، روسیه پیش از این کنفرانس بخاطر آمدن صلح در افغانستان اقدام کرده که آمریکا در برگزاری کنفرانس مسکو مخالفت نشان داده بود، ایشان گفت: ما بر این باور هستیم که باید پروسه‌ی صلح افغانستان توسط افغان‌ها رهبری شده و مالکیت آن از آن افغان‌ها باشد. و گفت: درست است که طالبان در روسیه گروه غیرقانونی شمرده می‌شوند، اما گروهی خطرناک‌تر از طالبان وجود دارد که داعش است

عکس ۴: صحبت‌ها و پاسخ‌های آقای البرت خوریف معاون سفارت روسیه در کابل

و داعش اهداف فرماندهی‌های آن را دارد درحالی‌که طالبان ادعای این را دارند که بخاطر آزادی افغانستان مبارزه می‌کنند. آقای البرت گفت: ما سعی نمی‌کنیم که طالبان را زیر کنترل خویش بگیریم، درحالی‌که این ادعا در بین مطبوعات و رسانه‌های افغانستان زیاد به چشم می‌خورد. در مورد حمایت روسیه از طالبان گفت: روسیه از طالبان حمایت مالی نمی‌کند، فقط بخاطر ایجاد گفتگوی بین‌الافغانی سعی و تلاش می‌کند. همچنان در مورد اینکه گفته شده است که در کنفرانس مسکو حکومت افغانستان اشتراک نکرده است، گفت: در این کنفرانس سفیر افغانستان در روسیه شرکت کرده بود که این خود نشان‌دهنده اشتراک حکومت افغانستان به این برنامه بوده است. در مورد انتقاد دیگری که گفته شد در این کنفرانس برای طالبان فرصت بیشتر داده شده بود، گفت: که اگر هیئت شورای عالی علاقه‌مند گفتگو با رسانه‌ها می‌بودند، مسکو حتماً برای این هیئت رسانه‌ها را حاضر می‌کرد.

در پایان جلسه آقای خلیل رومان گفت که اسنادی وجود دارد که استخبارات روسیه با افرادی از افغانستان ارتباط دارد و تا به حال چند نفر را در تاشکند و جاهای دیگر دعوت کرده است تا جبهه‌ی ضد آمریکائی در افغانستان ایجاد شود. ایشان گفت: خواست ما از روسیه این است که اگر روسیه به خواسته و آرزوی ما توجه نمی‌کند، حد اقل به افغان‌ها اجازه دهد که در چنین مسایلی دیدگاه‌های خود را مطرح کنند و موضع‌گیرهای خود را داشته باشند.

پایان